

MIÉRT KERESZTELÜNK JÉZUS NEVÉBEN?

A bemerítés mindig is a nagy vitatémák közé tartozott, és semmi kétség, hogy sok egyházvezető múltban és jelenben szintén annak tekinti. Jelen tanulmányunkban először vizsgáljuk meg fontosságát vagy szükségességét.

A bemerítés olyan előírás, melyet Krisztus vezetett be. Ha nem lenne fontos Isten terveiben, akkor miért mondta az Apostolok Cselekedetei Könyvében 2:38-ban „mindnyájatok” és miért parancsolja meg nekik a bemerítkezést, a Cselekedetek Könyvében a 10:48-ban?

Két dologra emlékeznünk kell: Első. - Bármi, amit Krisztus létrehozott, vagy elrendelt, az nem lehet lényegtelen akár felismerjük annak fontosságát, akár nem. Második - Krisztus és az Apostolok megmutatták ezeknek az előírásoknak a fontosságát azzal, hogy betartották azokat. Jézus hetven mérföldet (112 km) gyalogolt azért, hogy bemerítkezzen. Bár Ő bűnöktől mentes volt, mégis azt mondta: „Mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk.” Máté 3:13-16.

Mondhatná bárki, hogy a víz nem tartalmaz erkölcsi tisztaságot, de emlékezzünk, hogy ez része Isten üdvözléssel kapcsolatos tervének. Péter ezt a következőkkel magyarázza: „Ami minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség, ami nem a test szennyének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által,” (Péter 1. lev. 3:21) Lukács Evangéliumában a 7:30-ban azt találjuk, hogy a „farizeusok és a törvénytudók az Isten tanácsát megvetik, ő magokra nézve nem keresztelkedvén meg őt.”

Mi tehát a keresztelés módja?

A Szentírás szerint a keresztelés vízbemerítést jelent. „És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből.” Máté 3:16. „.....És leszállának mindketten a vízbe Filep és a Komornyik, és megkeresztelék őt.” Apost. Cselekedetei 8:38. „Eltemetettünk azért ő vele együtt a Keresztség által a halálba....” Pál levele a rómaiakhoz 6:4. Az eltemetés nem a holttest földre helyezését és egy kevés föld rászórását jelenti, hanem a test földbe való helyezését. Idézzük a Világ Encyk-

lopédia első kötetének 651. oldaláról: „Kezdetben minden keresztelést teljes bemerítéssel végeztek.” A Katolikus Encyklopédia II. kötetének 263. oldalán a következőt találjuk: „A korai évszázadokban mindenkit forrásokban, medencékben és keresztelő kápolnában teljes bemerítés útján kereszteltek meg.” Miután a Katolikus Egyház bevezette a csecsemők megkeresztelését, ezért a bemerítés nem volt megfelelő és a keresztelés módját fröcskölésre változtatták. (lásd Britannica Encyklopédia, 11. kiadás, III. kötet, 365-366 oldalát.) Krisztus halálát a bűnbánat, temetését a bemerítés jellemzi. A feltámadását pedig a keresztség vizes sírjából történő kijövele szimbolizálja.

Milyen előírást kell a kereszteléskor alkalmazni?

Jézus, Máté Evangéliumában a 28:19-ben azt parancsolta: „Megkeresztelvének őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.” Nem azt parancsolta, ezt előírásként használják, hanem azt parancsolta, hogy „.....névében” kereszteljenek. A „név” szó itt egyesszámban van használva és jelen értekezés témáját is ez képezi. Nem az „Atya, a Fiú és Szent Lélek” megszólítás az, mely kapcsolatot mutat. Va-
jon miért adta Krisztus a keresztelés utasítását a..... nevében”? „És nincsen senkiben másban idvesség, mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartanunk.” Apostolok Cselekedetei. 4:12. Isten angyala, aki Józsefhez szól, azt mondta: „És nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből.” Máté 1:21 János Evangéliumában az 5:43-ban azt találjuk: „Én az én Atyám nevében jöttem és nem fogadtatok be engem, ha más jönne a maga nevében (az antikrisztus) azt befogadnátok.” János 14:26 pedig azt mondja: „Arra vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya....” Tehát a Jézus Krisztus nevében történő kereszteléssel az Istenséget tiszteljük. Jézus azt mondta a zsidóknak: „Ti gyaláztok engem” János 8:49. „Mert Ő benne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg.” Pál levele a Kolossébeliekhez 2:9. Lukács Evangéliumában, a 24:45-47-ben azt találjuk: „Jézus megnyilatkozta a tanítványok elméjét, hogy értsék az Írásokat.” Ez igen szükséges volt és ma szintén sok embernek szüksége van erre a segítségre, hogy megértse a Szentírást. Jézus azután azt mondta tanítványainak: „Így van meg-

írva és így kellett szenvedni Krisztusnak és feltámadni harmadnapon,” Mivel a tanítványok elméje megnyilatkozott, ezáltal meg tudták érteni a Krisztus halálával kapcsolatos tényeket. A Lukács 24:47-ben, Az Apostolok szavaiban megtaláljuk, hogy Jézus milyen megbízást adott: „És prédikálna az Ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között Jeruzsálemtől elkezdve.” Péter azok között volt, akikhez Jézus szólt és akiknek elméje szintén megnyilatkozott. Miután ezeket az utasításokat hallotta, néhány nap múlva a Szent Lélek vezetésével elkezdett prédikálni és addig folytatta, amíg szavai a szívekbe hatoltak és a hallgatók megkeseredvén azzal fordultak Péterhez és az Apostolhoz: „Mit cselekedjünk atyámfiai, férfiak?” Péter nem keselkedve a válasszal, bátran kiált az igékkel: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyáján Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszíte a szent Lélek ajándékát.” Apostolok Cselekedetei 2:38. „Aki azért örömet vévék az ő beszédét, megkereszteledének, és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek.” Apostolok Cselekedetei 2:41. Némelyek azt mondják, Péter azért mondta nekik, hogy Jézus nevében keresztelkedjenek meg, mert zsidók voltak és a keresztséggel Jézus Krisztus elfogadására akarta készíteni őket. Most menjünk Péterrel Kornélius házába 8 évvel később. Kornélius és háza-nepe, pogány volt és itt Péter megint azt parancsolta, hogy az Úr nevében (átdolgozott kiadásokban Jézus Krisztus nevében) keresztelkedjenek meg. Apostolok Cselekedetei 10:47-48. Ha Péter tévedett Pünkösdpénapi napján, akkor bizonyára rengeteg idő lett volna a hiba kijavítására, mielőtt Kornélius házába ment. Va-
jon tévedett-e Péter Pünkösdpénapi napján; Vegyük figyelembe, hogy a zsidók, amikor szívükben megkeseredtek, akkor Péterhez és a többi Apostolhoz szölkáltak. Apostolok Cselekedetei 2:37. Az Apostolok között volt Máté is, aki ezt az Evangéliumában a 28:19-ben írta le. Az Apostolok Cselekedetei 3:14-ben is azt találjuk, hogy „Péter előállt a tizeneggyel.” János Evangéliumában 17:6-ban Jézus azt mondja: „Megjelentem a Te nevedet az embereknek, akiket e világból nekem adtál; tieid valának, és nekem adtad azokat; és a Te beszédedet megtartották.” Máté bizonyára felszólalt volna, ha Péter nem engedelmeskedik az Úrnak az igéje szerint. „És Filep lemenvén Samária városába, prédikálja vala nekik a Krisztust.” „De miután hittek Filepnek, aki az Isten országra és a Jézus

